

ning, en Foranstaltning, som maa antages at være til Gavn for Landbruget og Arbejderforholdene paa Landet i det hele. — Dertil kommer endnu den Betragtning, at den paagældende Arbejder, der kom til at sidde ved en Ejendom, hvori han kun havde indsat $\frac{1}{10}$ af dens Værdi, vilde være meget daarlig tjent dermed. Han vilde efter vor Mening komme til at sidde meget for haardt i det og vilde staa sig langt bedre ved at beholde den lille Kapital staaende i en Sparekasse og saa bo i et Hus, hvor der ikke var Jord til, end at faa en Jordejendom, hvori han i Virkeligheden intet ejede. Thi det maa jo erkendes for noget, der ikke kan modsiges, at naar en Mand først faar et Hus til 4,000 Kroners Værdi og deri kun har indskudt 400 Kr., ækvivalere disse 400 Kr. maaske knapt, hvad der hører til Besætning og Inventarium til denne Ejendom, og Besætning og Inventarium er jo med i Værdiansættelsen. Han ejer altsaa faktisk intet af den faste Ejendom, hvorfor jeg tror, at Flertallet med Føje kan sige, at han er meget daarlig tjent med at blive situeret paa den Maade. — Endelig kommer dertil endnu, at da man dog jo kun til disse Jordlodder bør vælge de virkelig sparsommelige og flittige Landarbejdere, har man egentlig først derigennem et Vidnesbyrd om disse gode Egenskaber hos Manden, at han, altsaa i en noget fremrykket Alder, har forskaffet sig et Beløb, der dog kun nogenlunde kommer i Betragtning lige over for Erhvervelsen af en Ejendom af den 5dobbelte Værdi af, hvad han ejer. — I Henhold hertil stiller altsaa Flertallet Ændringerne under Nr. 3 og 9, som gaa ud paa at fastsætte, at det Beløb, som vedkommende Landarbejder selv har fremskaffet, bør være en Femtedel og ikke en Tiendedel. — Der er ogsaa en Betragtning, som jeg dog ikke skal unnlade paa ny at fremhæve her, og det er, at naar man nu denne Gang gaar lidt yderligere med Fordringerne til de paagældende Landarbejdere ved at forlange en Femtedel, saa vil man efter 5 Aars Forløb, hvis man kommer til den Erkendelse, at Forsøget ikke er lykkedes, meget lettere kunne komme til at nedsætte denne Fordring. Og omvendt, hvis man nu begynder med at lade dem slippe med en Tiendedel, vilde man vanskelig efter disse fem Aars Forløb, selv om det erkendtes at være nødvendigt, kunne skærpe Fordringerne ved at forøge det Tilskud, man forlanger af vedkommende Landarbejder. Det er langt van-

skeligere at forlange mere af dem, der komme efter, end at forlange mindre.

Et andet Spørgsmaal, som har været meget omdebatteret, er Spørgsmaalet om Størrelsen af Jordlodderne. Man synes fra alle Sider at være ret enig om, at det, man skulde stræbe hen til, var en saadan Størrelse af Jordlodderne, at der kunde holdes 1 à 2 Køer, men Arealet har man ikke kunnet enes om. Landbo-kommissionens enstemmige Indstilling var som bekendt 3 à 4 Td. Land, ikke under 2 og ikke over 6 Td. Ld. Dette er nu forandret af det andet Ting saaledes, at Størrelsen skulde være fra $3\frac{1}{2}$ til 5 og fra $2\frac{1}{2}$ til 8 Td. Ld. Spørgsmaalet om Jordloddernes Størrelse har ogsaa sin Interesse over for Spørgsmaalet, om man ved denne Foranstaltning skal arbejde hen til at afhjælpe Arbejdstrangen paa Landet. Hvis man gør Jordlodderne for store, ville deres Indehavere ikke forøge Arbejdskraften paa Landet, thi de ville i Reglen faa fuldt op at gøre med Driften af denne større Lod, hvorimod naar man indskrænker Jordlodderne til det, som Landbokommissionen enstemmig havde indstillet, og som Regeringen i sin Tid havde foreslaaet, saa er det højst sandsynligt, at disse Folk, der faa denne Jordlod, for en væsentlig Del eller for en ikke ringe Del i alt Fald ville søge Erhverv ved Arbejde omkring i Omegnen, og den Trang til Arbejdskraft, der mange Steder siges at være til Stede, navnlig i den travle Tid, vil derved blive afhjulpen. — Dertil kommer endnu en Betragtning, som det forekommer mig, jeg har hørt sagkyndige Folk udtale, og det er, at naar man gør Jordlodderne saa store, at det bliver nødvendigt for deres Dyrkning at holde en Hest, ere saadanne Jordlodder langt mindre rentable end de mindre Jordlodder, hvor ingen Heste skulle holdes, da Hestehold er dyrt, og man i den Tid, man ikke har Arbejde for Hesten paa selve Landbruget, vanskelig overalt vil kunde finde en lukrativ Anvendelse af den.

Vil man se hen til, hvorledes den naturlige, af mig før fremhævede, Udvikling er gaaet, vil det ogsaa vise sig, at den store Forøgelse af disse mindre Ejendomme, som har fundet Sted i de senere Aar, netop omfatter Ejendomme af den Størrelse, som Flertallet anser passende, men ikke de større, thi af de 28,641 Huse med indtil 1 Tønde Land Hartkorn, som ere komne til, have over de 27,000 under $\frac{1}{4}$ Td. Hartkorn og kunne altsaa ikke have